

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy hóra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. itélőtábla épületével szemben,
hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó fölszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vesz föl

Nesze semmi!

Pécs, 1898. október 27.

Tisztelt laptársunk, a „Pécsi Napló“, mai számában örömtől áradó cikket közöl a baja-báttaszéki összekötő hid tárgyában a kormánynál járt küldöttség által kivívott eredményről, mert Bánffy, a „tudásban, hazafiúi erényekben, érdemekben, a haza fölvirágoztatása, nemzeti törekvéseink megvalósítása terén szerzett érdemekben“ támadói fölött messze kimagasló miniszterelnök és Dániel báró, kereskedelemügyi miniszter a küldöttség várakozását és minden reményét túlszárnyaló kijelentéseket tettek.

Hogy csak halvány fogalmunk is legyen, milyen magasan szárnyaló reményekkel járult az a deputáció — a „Pécsi Napló“ fölfogása szerint — a miniszterek elé, ismerkedjünk meg kissé azokkal a miniszteri kijelentésekkel, a melyek ezeket a reményeket oly messze túlszárnyalták.

A miniszterelnök azt mondta, hogy a kormány *„már a legrégibb időkben“* is foglalkozott ezzel a kérdéssel, a kormány is meg van győződve, hogy ennek a vasúti hidnak és összekötő vasútnak a kiépítése szükséges és nagy jelentőségű.

Nos, a patvarba is, azért ugyan kár volt Budapestre fáradni, hogy ezt megtudhassuk, mert csak egy pillantást kell vetni a térképre, ahol az államvasutak

üzemében levő két zsákvasutnak csonka végét látjuk a bajai Dunára kimeredezni, hogy abból mindenki meggyőződhesse annak szükséges voltáról, mikép ezt a két befejezetlen s épen a már legrégibb időktől fogva vajudó áthidalás reményében létesített zsákvasutat már az államvasutak érdekében is egymással végre valahára összekötni kell, és nem valami megtisztelő véleménynyel lehetett a magas kormány tudásáról, a haza fölvirágoztatása iránti lelkes törekvéséről az, aki föltételezte róla, hogy ezt a szükségességet, ezt a nagy fontosságot fölismerni képes ne lett volna, vagy ha fölismerte, annak létesítése ellen mégis elvi kifogásokat emelhetne.

A hid létesítése iránt megindult mozgalom célja épen az volt, hogy utalva ennek az összeköttetésnek a kormány által már évtizedek óta fölismert kiváló fontosságára, rábirja az irányadó köröket, hogy a tanulmányozás és tervezetések végtelen útvesztőjéből kibontakozva, végre a megvalósítás terére lépjen.

Ebben a tekintetben pedig a nagy deputáció ugyancsak édes-kevés biztatót hallott a miniszterelnöktől s ha ez is túlszárnyalta várakozását, akkor el kell ismerni róla, hogy deputáció aligha lépte még át a miniszteri fogadótermek küszöbét szerényebb igényekkel, mint épen a mostani monstre-deputáció.

Mert hát épen a megvalósítás idejére vonatkozólag kapott olyan válaszokat, a melyek nemcsak teljes bizonytalanságban hagyták, hanem azt határozottan a távol jövő homályos kódéba burkolják. A miniszterek ugyanis nem elégedtek meg a deputációknak tenni szokott sablonos kijelentéssel, hogy majd eleget fognak tenni a kérelemnek, mihelyt lehetséges lesz, hanem szükségesnek tartották utalni arra is, hogy a baja-báttaszéki áthidalás előtt még egy egész sereg más művet kell létesíteni. Hangsúlyozták, hogy mindennek előtt a székelly és a galíciai összeköttetést helyreállító vasutak létesítendőek; ha pedig ezek elkészültek s a Duna áthidalásáról egyáltalán beszélni lehet, akkor sem a baja-báttaszéki áthidalás lesz létesítendő okvetlenül első sorban. Így Dániel miniszter a felső Dunának Budapest és Pozsony közti áthidalásáról tett említést, amely szintén nagy szükségét képez s az alsó dunai áthidalás létesítését esetleg elodázhathatja; Bánffy báró meg pláne azzal biztatta a küldöttséget, hogy nem lehet még tudni, vajjon a baja-báttaszéki hid *első, második, vagy esetleg a harmadik lesz-e, amely az alsó Dunát át fogja szelni.*

Ezek voltak tehát azok a miniszteri válaszok, a melyeknek a „Pécsi Napló“ annyira megörült, hogy lelkesedésében imígyen kiált föl: „Elnapolásról, vagy hosszu

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Az otthon.

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —
I.

Egyszerű hivatalnok vagyok. Az élet szinpadán nem nagy szerepet játszom. Kevesen ismernek és bizonyára azért érzem oly jól magamat. Minthogy takarékosan élek, csekély fizetésemből is félre tudtam tenni egyszer anynyit, hogy fürdőbe utaztam, olyan fürdőbe a hová csak szórakozni mennek az emberek. Így véltem legjobban felhasználni szabadságomat, melyet főnököm adott. Isten áldja meg érte hogy adta, mert itt kezdődik boldogságom.

Tehát fürdőben vagyok. Épen egy kies szép völgyben állok. Körülöttem magas fenyves erdő, fejem fölött mosolygó kék ég, lábaimnál vadvirágos zöld pázsit, csörgő patak. Az erdőben madársereg csiripel, a sziklarepedéseken át fürge gyík sikamlík tova, a patak fodros habjaiból ezüst halacszkák ütik fel fejüket, a csöndes tiszta légben tarka pillék repdesnek. Megbűvölten szívom az illatos levegőt. Keblem dagad s egész valómat egy kimondhatatlan édes, névtelen érzemény tölti be. Keresve keresem nevét, de nem lelem. Mi ez? Gyöngye rettegés fog el. Félek? Nem. A természet bájai közepett érzem magam, mint Ádám első nap a paradicsomban: egyedül.

Érzeményeim lázas vágygyá fajulnak s

arcomat tüzes láng csapja meg. Oh, mi ez az édes-kinos érzemény? . . . A távolban bűvös hang röpven a légben. A csörgő patak fodros habjaiban egy pajzán tündér járkal s pajkosan játszik a lábait csókolgató ringó habocskákkal. Egy barna kis leány a tündér, ki mosolyogva, dalolva játszik a víz fodraival, kagylókelyhet emel a magasba és úgy látom, mintha intene, mintha hívna, hogy enyhítse szomjamat. Valóban szomjazom, szomjazom utána.

Szívem vulkánként háborog; az angyal, az ördög, a szeretet, a szenvedély és ezerféle érzemény harcra keltek benne. Idegzetem remeg, térdeim megcsuklanak, lázas vagyok, kábult agyam keresve keresi sokáig, de végre mégis megleli a kívánt szót.

Nos . . . ?

Érzeményem neve: szerelem,

Igen, megszerettem azt a barna kis leányt és — csodák csodája! — vagy talán nem? — meg is kaptam kezét még az nap.

Vele volt a mamája is a fürdőben. Én pedig nem várakoztattam meg sem a szerencsét, sem a boldogságot. Gyors elhatározású ember vagyok és — csodák csodája! — vagy talán nem? — a mamák az ilyen embereket szeretik.

Tehát feleséggel mentem haza és magamnak boldog otthont teremtettem. Azóta ez a nézetem: A világon legszerencsétlenebb ember az, a kitől a sors megtagadta az otthont,
II.

Otthon! Van-e édesebb szó, kedvesebb hely ennél széles e világon? Légy a földteke

bármely sarkán, híres, remek helyeken; uszszál ott dicsőségben, örömkömben, jólétben: csak haza, haza vágyol az édes otthonba, legyen ez az otthon szalmafedelű viskó, vagy márvány-oszlopos palota, itt nem ez jön számításba, hanem csak a boldogság.

Közügy férfja vagy? Küzdesz az élet szinpadán, ennek ez, annak az nem tetszik működésében. Gáncsot és nem a jót keresik benned. Hibáidból elefántot csinálnak, előnyeidből azonban még csak szunyog sem lesz. Haza mégy! Haza! Otthon vár a feleséged, a gyermekek. Az asszony gyöngéden megcsókolja borus homlokod, odasimul hozzád őszinte, tiszta szeretettel, megsimogat, pár gyöngéd szót szól hozzád és homlokodról a boru oszladozni kezd. Gyermekeid körülögnak. Az egyik az imént a porban uszodásdit játszott, a másik szakácsné volt és kenyeret dagasztott az ici-pici teknőcskében, ruhád irgalmatlanul be lesz mázolva, kezeden, arcodon kerek folt marad a csókok helyén, Mit bánod te ezt! A boru eloszlott homlokodról, elfelejtetted a világot minden közügyét, sőt farkasbőrbe bujt jó barátaidat is s mosolyogva szorítod gyermekeidet melledre.

Munkás vagy? Kora reggeltől késő estig dolgozol. A mindennapi kenyér keresése után hol találsz nyugodalmat? Nem-e otthon? Otthon, szeretteid körében. Feleséged elibéd teszi a párolgó levest, aztán nyakad köré fonja a karjait, gyermekeid térdeiden lovagolnak, ennek is, annak is, egy-egy kanál étel kell a te tányérodból. Bár éhes vagy, szívesen tőröd az

időre való elhúzásról szó sem lehet, hanem csak arról, hogy *egy vagy két év múlva látnak-e ezen hid építéséhez.*

Nos hát csak tessék letenni azt a rózsaszínű szemüveget s szabad szemmel nézve a dolgot, a tisztelt cikkező is csakhamar rá fog jönni, hogy túllőtt a célon, a mikor azt mondta, hogy elnapolásról szó sem lehet, dacára annak, hogy Bánffy maga is „eltoló nehézségek” létezéséről beszélt s a mikor azt mondta, hogy rajtuk nem fog múlni, hogy ez összeköttetés a lehető legrövidebb idő alatt létesüljön, akkor ez alatt nem érthető az, hogy azok az „eltoló nehézségek”, a székely és galíciai összekötő vasutak, a felső dunai áthidalás s az alsó Dunán esetleg előbb létesítendő egy vagy két Dunahid egy vagy két év alatt mind már valóságra válnak.

Mi azokból a miniszteri válaszokból ellenkezőleg azt olvassuk ki, hogy kilátásaink annak az áthidalásnak mielőbbi megvalósítására a deputációzás után sokkal jobban összezsugorodtak, mint a milyenek voltak annak előtte. Érti ezt a „Pécsi Napló” is s hogy a felelősséget rózsaszínű álmainak bekövetkező szétfoslásáért a kormánytól elhárítsa, jónak látja az ellenzék keményen oldalba döfni, a miért a kormányt dolgozni nem engedi.

Mert hát tudd meg jámbor olvasó, ha a baja-báttaszéki dunai hidon egy-két év alatt nem száguldoznak még a gyorsvonatok, ennek csupán csak az a fránya ellenzék lesz az oka, amely már — horrendum dictu — 10 napja obstruál az indemnity-javaslat napirendre tűzése ellen. Hogyan is csinálhatta volna meg az atyai magas kormány húsz esztendő alatt azt a hidat, mikor az ellenzék az örökös vakációzás alatt elernyedte többséget immár tiz napja nem engedi az indemnityre szavazni?

Mert ahhoz a hidhoz éppenséggel más nem szükségeltetik, mint hogy a többség.

ölelést; bár táradt vagy, örömmel szolgálod ki az apróságokat. Otthonod boldogsággal tölti el szivedet s te ebből új erőt merítesz a további munkához.

III.

Az otthon a béke és szeretet temploma. Jaj annak, a ki ezt a békét feldulja, a ki ennek a szeretetnek nyakára hág. Pokol lesz akkor az édes otthon, melynek tűzkemencéje a — mulatóhely lesz. Ezt a békét és szeretetet a becsület tartja fenn. Arra a férfire tehát, ki a mulatóhelyek fojtott légkörében, vagy ki tudja kiknek társaságában találja jól magát s költi pénzét, míg otthon családjá aggódva, lehet, hogy nélkülözések közt várja: bátran mondhatni, hogy becstelen. Viszont az a nő is megvetést érdemel, ki a háza küszöbén belül börtönt lát, a házi dolgok miatt folyton folyvást bekétlenkedik, s csak a szomszédban érzi magát jól és az utcán van elemében.

A férfi becsületbeli kötelessége az otthont fenntartani, az asszonynak pedig az otthon kellemessé tételén kívül nem szabad más gondjának lenni, főképen fegyvereit: a könyvet és nyelvet mentől ritkábban vegye igénybe. Előbbi unalmassá, utóbbi bosszussá teszi a férfit. Ha bármelyik fél unalmasnak találja a családi fészket, az otthon romba dől s helyén a békétlenség, az egyenetlenség, a boldogtalanság út tanyát.

A családi élet nem mézes-kalács. Sok gonddal, sok kötelezettségekkel jár. Hanem azért nem öröm s ha a férj és feleség közt félreértések is fordulnak elő; ott, ahol az igazi

amely megszavazta már a székely és galíciai összekötő vasutakat, megszavazza még a felső dunai áthidalást, meg az alsó Dunára is vagy két más új hidat, akkor aztán vígan megszavazhatná mindjárt ezek után a baja-báttaszéki hidat is s így rögtön kész is lenne. A legóriásibb közműveknél ugyanis tudvalevőleg az a fődolog, hogy azokat a törvényhozás megszavazza, a többi az bliktri.

De a mikor az ádáz ellenzék kibeszéli az időt, amely tudvalevőleg pénz s tisztán csak ez az oka, hogy az országgyűlésnek nincsen, nem volt és nem is lesz egyetlen napja, a melyet az áthidalás kérdésének megvitatására és megszavazására fordíthatna: akkor csak kétségtelen, hogy a baja-báttaszéki hidat is tisztán és egyedül az ellenzék miatt nem lehet fölépíteni.

Hogyan is lehetne kívánni szegény Bánffytól, hogy 350 kormánypárti képviselővel dolgozzék; minden igaz hazafinak szent kötelessége tehát, hogy az ellenzékét végkép kipusztítsa az országgyűlésből, mert ha mind a 450 képviselő kormánypárti lenne, akkor azok háborítlanul szavazhatnának meg mindent, amit csak a szemünk szánk kíván. Hogy miből csinálnának meg mindent, az mellékes, a fő az, hogy meg legyen szavazva.

Hirek.

Pécs, 1898. okt. 27.

A hamis bankók.

Egyik nem messze eső faluban él egy jómódu kereskedő, a ki gyakrabban be szokott járni Pécsre üzleti ügyekben és ilyen alkalmakkor rendszeren egy másodrangu fogadóban — nevezzük a »Hét csillaghoz« cimzettnek — szokott megszállani.

Igy történt ez tegnapelőtt is. A kereskedő megérkezett Pécsre és csak ugy gyalogszerrel ballagott az ő megszokott vendéglője felé, még pedig egy utitárs, Z., kíséretében, a kivel a vonaton ismerkedett meg és a ki — mint

szereket honol, csak gyöngé bárányfelhőcskék ezek, melyek azért borítják el pár percre a napot, hogy elvonulásuk után ennek ragyogása feltűnőbb legyen.

A hol nem így van, ott nincs családi élet, ott már megszűnt az otthon. A férfi nevében ellenségét, a nő férjében zsarnokát látja. A gyermekek gyűlölt láncok, kötelékek, melyek a megsemmisült családi élet egyes foszlányait úgy a hogy még összetartják.

Mi lesz az ilyen férfiből? Kocsmahős stb. Mi lesz az ilyen asszonyból? Kigyó stb. És a gyermek? — Az alma nem messze esik fájától.

IV.

Én, azt az erdei tündért, házam őrangyalát, a feleségemet karjaimban tartom most is. Körülem apró gyermekek, ártatlanok, mint az angyalok, pajkosak, mint megannyi kis ördögök. Feleségem a hajam közt babrál s kedves nevetéssel konstatálja, hogy deres vagyok. Én is nevetek. Miért ne? Régen történt ám az az erdei jelenet s bizony azóta az asszony feje felett sem állott meg az idő. Múlnak az évek. A gyermekek ölnökre ülnek, odatapasztják füleiket melleinkhez, s szívverésünk után sebesen mondják: tik-tak. És ebből mindaketten megértjük, hogy sohasem vénülünk meg. Szívünk örökké ifju marad, mert azokban az őszinte szeretet kiolthatatlan lángja lobog.

V.

Egymásután robogtak el az ablak alatt a hintók. Kényes urak és felcicomázott urnók

mondta — szintén üzleti ügyek miatt fog pár napot Pécsen tölteni s új ismerőse információja alapján ugyancsak a Hét csillag vendéglőben akart megszállani.

A két ember annyira megbarátkozott, mire a vendéglőbe érkezett, hogy közös szobát nyitattott költségkimelés szempontjából és jól bevacsorázván, épen nyugalomra akartak térni, midőn az ajtón kopogtattak és egy komoly tekintetű férfiú lépett a szobába, ki magát rendőri hivatalnokként mutatva be, kijelentette, hogy Z. ellen feljelentés érkezett be, miszerint hamis pénzekkel fizet bűnös manipulációt és neki kötelessége őt letartóztatni.

Z. elsáppadt, mentegetőzött, de mindez nem használt; a könyörtelen rendőr erélyes hangon szólította fel, hogy menjen vele a rendőrségre s így el is mentek, míg a kereskedő egyedül maradván a szobában, egy darabig ugyancsak furcsa gondolatai támadtak új ismerőse felől, de végre is napirendre tért a dolog felett s bezárva a szobáját, lefeküdt és csakhamar aludta az igazak álmát.

Hangos kopogtatás zavarta fel álmából: midőn ajtót nyitott, újból a már előbb is ott járt rendőrtisztviselő lépett be a szobába s így szólt hozzá:

— Nagyon gyanus körülmények merültek fel társának kihallgatásakor s így kénytelen vagyok önt is bekísérni.

— De azt már csak nem fogja velem tenni? Hiszen engem itt ismer mindenki, házam, üzletem van X-ben, az csak elég biztosíték, még ha hibás volnék is valamiben.

— Hm! Hm! . . . Mondja csak, mennyi pénz van önnél?

— Pénz? Van vagy négyszáz forint.

— Persze mind bankókban?

— Nagyobbára; csak százötven forint van ezüstben, ebben a három hengeralak csomagban.

— Nem mutatná meg a bankjegyeket is?

— Dehogyan nem, nagyon szívesen. Itt van a tárcám; egyik oldalában van a két százast emitt pedig egy csomó ötös, tiz-tizenkét darab Tessék megnézni. Ezzel átadta a bankjegyeket, mindegyiket óvatosan, lassan forgatja minden oldalról a világosság felé tartja s aztán a két százast a kereskedő orra elé tartva dühösen mondja:

— No de most már igazán velem kell jönnie. Látja ezt a két százast? Ezek hamisak

a színházba hajtának. Vig az élet. A szomszédomban egy híres művész hangversenyt rendez, a mulatóhelyekből ide hangzik a cslogató zene, a kávéházakból idehallik a tekergő karambolozó csattogása. A közeli divatkereskedő harminchat lángot gyújt legujabá kelmekkel megtömött kirakata előtt, színlátom az ott bámészkodó asszonyoknak férjek előtt elsirandó könnyeit. A járdán örült hajsza járja. Az emberek egész raja versenyt futkáz az utca egyik szögletétől a másikig. Matmondják — sétálnak. Hangos, erőltetett beszélnél kaczagás, dandyk affektált csoszogás, hölgyek selyemruháinak zizegése gyönyörűség harmóniába olvadnak össze. Látszólag milyen szép, milyen nagyszerű ez a nagy városi zsongás! Szép, de mi ismerjük értékét és nem kérünk belőle! Egy szikrát sem törődünk vele sőt már füleinket sem sérti ez a siketős lárma.

A mi világunk itt van a négy fal között itt az édes otthonban, melyben van egy darabka a menyországból is. Ebből nem vágyunk ki sem én, sem házam őrangyala, sem a gyermekek, nem vágyunk ki soha. Az otthon ez a féle munkát és szórakozást nyújt, csak nem kell látni, fel kell fedezni azokat. Boldogok kik szívük segélyével feltalálják ezt, s kik ezzel beérik.

De ni! Az egyik fiam szalagokat agyareám, lónak akar befogni. Gyere kicsim! Inkább vagyok itthon a te lovad, mint az ott honon kívül a más — balekja.

D - r Irén

Majd megmutatom én, hogy engem nem lehet olyan könnyen az orromnál fogva vezetni. Egy-kettő öltözni! Azután előre a rendőrségre a másik mellé!

— De uram, az Ég szerelmére! ne legyen ilyen botrány tárgyává. Még ha hamisak is azok a százások, akkor is csak megcsaltak velük; elég baj az nekem már magában is; hanem Isten neki, ha károsodom is kétszáz forinttal, csak a szegyénytől kiméljen meg. Tessék elvinni a hamis pénzt s én bármikor kész vagyok helyt állani, hogy tisztességes uton jutottam hozzájuk.

— Az nem megy ám csak úgy. Hátha ön megszökik s akkor a felelősség az én nyakamon marad. Tessék csak velem jönni.

— De édes uram! tekintse azt, hogy én családos ember vagyok, azonkívül kereskedő is; tönkre tesz egészen egy ilyen botrány. Segítsen rajtam, ha szíve van!

— Hát Isten neki; megteszem ez egyszer. A százásokat elviszem megvizsgáltatni, az ur pedig addig ne mozduljon sehova a korcsmából, míg érte nem küldök. Jó éjszakát!

— Jó éjszakát! Köszönöm a szíveségét.

A kereskedő ismét egyedül maradt s bár egy ideig nyugtalanította az eset, végre mégis elaludt és türelmesen várta egészen ma délig, hogy a rendőrségre hívassák. Mikor aztán ma délig sem kapott semmi hírt, elbeszélte a történetet a vendéglősnek és megkérte, hogy tudakozódjék az eset mikénti alakulásáról.

Nagy volt azután meglepetése, mikor sietve hívták csakhamar a rendőrségre és tudtára adták, hogy a vonaton szerzett ismerőse és a magát rendőrtisztviselőnek kiadó egyén furfangos csalók, mert az egész esetről a rendőrség csak most szerzett tudomást.

S azóta keresik az ismeretlen szélhámosokat és a százásokat, melyeket azóta már bizonyára felváltattak azok, a kik ilyen ravasz módon jutottak hozzájuk.

Napirend 1898. október hó 28-án.

Naptár: péntek, okt. 28. — Róm. kath.: Simon és Judás. — Prot.: Simon és Judás. — Görögkel.: (okt. 16.) Longin — Zsidó: March. 12. — Napkél 6 óra 23 perckor; nyugszik 4 óra 31 perckor. — Hold kél 3 óra 37 perckor délután; nyugszik 5 óra 11 perckor reggel.

Időjárás. Kilátás a központi meteorológiai intézet jelzése szerint változó felhőzet, enyhe, száraz idő várható.

Színház: „Lecouvreur Adrienne”, dráma.

— **(A színház bérbeadása.)** A városi nagy szünügyi bizottság folyó hó 30 án (vasárnap) délelőtt 11 órakor a városháza közgyűlési termében ülést tart. Az ülés tárgya lesz a színháznak a jövő háromévi ciklusra bérbeadása s a folyó ügyek elintézése.

— **(Ujból megkérték a népgyűlést.)** A pécsi szociáldemokrata párt újból megkérte a népgyűlést, melyet a múlt vasárnap nem engedélyezett a hatóság. A kérvényezők mindenképp előtt a polgármester ama feltételének tettek eleget, hogy az egybehívókban ne csak az erkölcsi, hanem anyagi garancia is meg legyen a rendet illetőleg, mert mind vagyonos egyének irták alá a kérvényt. Az önálló vámterület mellett tartandó népgyűlés szónokait — a kik mind helybeliek s a népgyűlések ismert alakjai — ma délelőtt jelentették be az egybehívók a rendőrfőkapitánynak. A szónokok mellett a polgárság köréből hogy bárki is hozzászólhasson a napirendhez: így óhajtanák az egybehívók. Kérdés azonban hogy a bejelentett szónokokon kívül megengedi-e mások felszólalását is a hatóság a népgyűlésen, melyet hogy ismét betiltana, nem reméljük, hacsak multkori furcsa indokolását nem akarja megint megismételni.

— **(Városi osztálymérnöki állás betöltése.)** A városnál egy osztálymérnöki állás volt üresedésben, melyre a főispán Nagy Géza okleveles mérnököt nevezte ki, a ki azonban mindjárt a kinevezés kézhez vétele után bejelentette lemondását. Erre dr. Fejérváry Imre báró főispán Scheer Simon okleveles mérnök, budapesti lakost nevezte ki az üresedésben levő állásra s egyben utasította annak mielőbbi elfoglalására.

— **(Házasságkötés.)** Jakobi Fülöp, a Fonciére pesti biztosító társaság pécsi főügynökségének titkára, november hó nyolcadikán lép házasságra Kolozsvárott Weisz Irén kisasszonnyal, dr. Weisz József kolozsvári ügyvéd leányával.

— **(Párbaj hivatalnoktársak között.)** Az Ullmann bankcégnél két fiatal tisztviselője vívott ma kardpárbajt a lovassági kaszárnyában. G. J. és B. O. hivatalnokok összeszólköztek a hivatalban és G. a vele szemben tiszteletlenül viselkedő, alantasabb rangu B.-t oly hangon utasította rendre, melynek következtében fegyveres folytatása lett az ügynek. Ma reggel nyolc órakor történt meg a harc képtelenségig vívott kardpárbaj, mely B.-nek jobb karján történt sebesülésével ért véget. Maga a sérülés nem súlyosabb természetű, de a jobb karon lévén, a küzdelem nem volt tovább folytatható.

— **(Eltűnt adópénzek.)** A Göndör Mihály sellyei községi bíró által elvesztett 1070 frt adópénz titokzatos eltűnése még mindig nem derült ki. A vizsgálat itt Pécsen nem talált semmi gyanusra s így be is szüntették, mert maga a bíró sem tud kire gyanakodni. Egyelőre elvesztettnek tekintik a pénzt s mert érte Göndör Mihály a felelős, a vagyonára biztosítási végrehajtást vezetnek. Horváth István szentlőrinci főszolgabíró, kinek járásába Sellye tartozik, tegnap este értekezett a rendőrséggel s ma kiutazott a községbe, hogy ott a bírónál még egyszer keressék a pénzt. A mit azonban nem találtak meg s így a pénz eltűnése Göndör Mihálynak vagyonába és bírói tisztébe fog kerülni.

— **(Kinevezések.)** Günsberger József, pécsi kir. törvényszéki joggyakornok a pécsi kir. járásbíróhoz, — Hännig István, veszprémi kir. törvényszéki joggyakornok a pécsi kir. törvényszékhez aljegyzökké kinevezettek. Thege Konkoly István szegvárdi kir. járásbírósi díjnok a bonyhádi kir. járásbíróhoz irnokká neveztetett ki.

— **(Baleset.)** Tóth Pál cipészinas tegnap délután árukkal megtelt, nehéz ládát vitt ki talicskán a vasutra. A vaspálya-utcán a láda lecsuszott a talicskáról s az inas lábára esett. Bár a szenvedett sérülések nem súlyosak, a szerencsétlenül járt inast mégis beállították a közkórházba, ahol azonnal ápolás alá vették.

— **(Himen.)** Rottmann Jakab, budapesti kereskedő, eljegyezte Spitzer Reginát, Spitzer Mór leányát, Dombóvárról.

— **(Névmagyarosítás.)** Kiskoru Spitzer Samu, ó-dombóvári illetőségű, budapesti lakos, vezetéknevét belügyminiszteri engedéllyel Szemzőre magyarosította.

— **(Korán kesdi.)** Schneider János, hidegkuti lakosnak, a napokban elveszett a szobájából a nyitva hagyott szekrényfiókból

harminchat forint készpénze és két marhajarlata. A káros feljelentésére megindított nyomozás során kitűnt, hogy a lopást Rabli Rózi, pinchehelyi leány követte el, a ki ott járt Schneideréknél s egy alkalmas pillanatban ki-lopta a pénzt a marhalevelekkel együtt a szekrényből. A fiatal tolvaj, a ki csak tizenkét éves, előadta a pénzt s így kár nincs; de azért méltó megbüntetéséről a bíróság fog gondoskodni, nehogy kedve legyen a korán kezdett bűnös életet tovább is folytatni.

— **(Ellopott lószerszámok.)** Lipóci Mihályné, tamási lakosnőnek az istállójából egyik közelmúlt éjszaka eddig még ismeretlen tettes ellopott egy lóra való szerszámot. Most keresik a tettest, a ki ha ismeri azt a bizonyos nótát, elmondhatja a mintájára, hogy van már lószerszám, csak ló kellene hozzá. Ha ügyes, még lothat hozzá lovat is, hiszen azért az ócska lószerszámért nem lesz érdemes beülnie a börtönbe!

— **(Petőfi Sándor.)** A rendőrség az elmúlt éjjel utcai csendháborítás miatt beszállított egy berugott atyafit a torony alá, a ki sehogysem akarta megérteni, hogy neki miért ne volna szabad utca hosszát énekelni. Az ügyeletes rendőrbiztos az éji jövevény neve után kíváncsiskodva, az büszkén felelte:

— Nevem Petőfi Sándor.

A nagyevű vendéget beszállították a rendőrség fogadjába, ahol csakhamar elmerült az édes álom lágy ölében. Ma reggel aztán kisült Petőfi Sándorról, hogy Pető Sámuelnek hívják s hogy piskói lakos. Némi bírságok kirovása után eleresztették „Petőfi” Pető Sámuel.

— **(Pör a kecske miatt.)** Rab Samuné, tavasz-utca 5. szám alatti lakosnő, ma bejelentette a rendőrségnél, hogy másfél éves kecskéje elveszett s azt Juhász Márton kórház-utcai lakos, vasuti fékezőnél megtalálta, de az nem hajlandó kiadni neki a kecskét. Juhász Márton a rendőrség megidézésén, az kijelentette, hogy a kecskét a tavasszal vette.

— Kitől vette? kérdezték tőle.

— Hát egy vasuti őről.

— Hogy hívják?

— Azt nem tudom. Nyomorult, egyik lábára sánta volt, a feleségem összerakta a lábát s azóta ott van nálunk.

— A vasuti őr?

— Dehogy, a kecske. Magyarázta ki a bepanaszolt ember általános derűtlenség között, hanem azért állta, hogy a pörös kecske jogos tulajdona. Most majd a bíróság fogja a kecskepért eldönteni.

— **(Joggyakornokok kerestetnek.)** A pécsi kir. ítélőtábla kerületében több joggyakornoki állás van üresedésben. Pályázati kérvények tizenöt nap alatt adandók be a kir. tábla elnökségéhez.

— **(Nagy borhamisítás.)** Közel nyolc nap óta tartózkodik Pécsen két budapesti detektív a fővárosi államrendőrségtől. A titkos vendégek — kiknek ittlétéről egészen mai jelentkezésükig még a rendőrség sem tudott, nem lévén nálunk még mindig szervező a bejelentő hivatal — egy nagy borhamisítási ügyből kifolyólag jöttek Pécsre, hogy itt utána járjanak a forrásnak, honnan a hamisborok kikerültek. Tegnap végre eredménye lett titkos nyomozásuknak és értesítésükre ma hajnalban

Pécsre érkezett a fővárosból egyik kerületi kapitány és egy borvegyész s reggel jelentkeztek a városházán s megkérték a hivatalos asszisztenciát a vizsgálat megejtéséhez. Ez a vizsgálat ma délelőtt volt meg, az Engel-téle borpincében, mert eddig nyulnak le a promontori és budai pincéiből a vizsgálat szálai. Ez az eset aktuálisá teszi a kérdést, hogy mit is csinál az a tisztelt borvizsgáló bizottság, melynek a törvény értelmében és parancsára kötelessége volna a borpincék ellenőrzése?

— **(Pikolózás közben.)** Csinos botrány színhelye volt ma délután a központi kávéház. Összeszólalkozott Gotschál Pál Weil Zsigmonddal és torkát alaposan összeszorogatta s ütlegelte mindaddig, míg az ki nem futott előle az utcára, de ellenfele még oda is utána futott és megragadva kezét, kis ujját sikerült neki kifecamitania. A rendőrség folytatja az ügyben a vizsgálatot.

— **(A korona-rendszer.)** A m. kir. pénzügyminiszter a napokban nyújtotta be a korona-rendszer kötelező voltáról szóló törvényjavaslatát. A javaslatot — mely most a Ház asztalán fekszik — az előzetes intézkedések megtétele végett — Baranya vármegyének is megküldték. A javaslat szerint a korona rendszer kötelező volta 1899. évi január hó 1-én kezdődik s ez időtől fogva hivatalosan (városi számfektőkönyvek, adókönyvek stb.) csak a korona és fillér megjelölés használható. Jövő év január elsejétől kezdve magánosok részére is kötelező a korona rendszer s így szerződéseikben, nyugtakban, kötelezvényekben is csak a korona- és fillér-számítást szabad használni. Mindazon okiratoknál, melyekben a kitüntetett érték pénzeme nincs különösen megjelölve, ott törvényesen szintén a korona rendszer szerint számíttatik az érték. Az eddig forgalomban volt ezüst egyforintosok, jövőre mint »két koronás« továbbra is forgalomban marad. A javaslatban a pénzügyminiszter azzal indokolja a javaslatnak látszólag későn történt benyújtását, hogy Bécsben annak idején a márka-rendszer behozatalánál, valamint nálunk a 60-as években, midőn a »pengő« a forint váltotta föl, szintén csak három havi ideje volt a Háznak a javaslat tárgyalására, mely idő most is rendelkezésére áll, sőt elegendő is, mert a közönség legnagyobb részt a korona rendszerben teljes jártassággal bír. A miniszteri rendelet kapcsán leküldött törvényjavaslat folytán a vármegyén most nagyban dolgoznak a számfektő könyveknek korona rendszer szerinti átalakításán s az új nyomtatványok beszerzésén. Furcsa volna azonban, ha a Ház nem fogadná el a javaslatot, a mikor is a nagy buzgalommal átalakított könyvek hasznavehetlenekké válnának.

— **(Kis kadétok öröme.)** A honvéd nevelő- és képző-intézetbeli növendékek eddig olyan köpenyt viseltek, mint a honvéd legénység, csak hogy finomabb posztóból. Most azonban a király a csapatokhoz legutóbb érkezett miniszteri rendelet szerint megengedte, hogy részükre a honvéd gyalogsági hadapród-tiszthelyettesi köpeny rendszeresíttessék. És a kis kadétok már a legközelebbi karácsony ünnep alkalmával meggyiszin piros posztóval szegélyezett tiszti köpenyben fognak itthon parádézni.

— **(Az esküdtbírák összeírása.)** A vármegyében készítik az 1897. évi XXXIII.

t.-cikk értelmében életbeléptetett esküdtbírói intézmény számára az esküdtbírák alaprajstromát. Ugy az igazságügyminiszter, mint a belügyminiszter ezen lajstromok készítéséről nagyérdekű és tüzetes rendeletet adtak ki; a törvény tudvalevőleg 1899. január első napján lép életbe. Az összeíró küldöttséget az esküdtbírák alaprajstromára minden község maga állítja össze. Esküdtbíró az lehet, a ki a 26-ik évét betöltötte, a magyar nyelvet beszéli, írni, olvasni tud s legalább 10 forint államadót fizet, vagy adózására tekintettel az értelmi pályákon levők közül a jegyzékbe a rendelet szerint azokat veszik föl, a kik az összeíró bizottság előtt személyesen megjelennek. E jegyzék a törvényszék elnökéhez terjesztetik s azokból állítják össze az esküdtbírák listáját tekintettel arra, hogy a végleges lajstromba oly egyének vétessenek föl, a kik az esküdtbírák székéhez közeli vidéken laknak.

— **(Megnagrott verekedő.)** Mezei János, böhönyi születésű, húszéves asztalossegéd, korecsmi verekedés közben, egyik társán súlyos testisértsést követett el. Mikor feljelentették és keresésére indultak, nem volt sehol. Sietett megugrani a ráváró büntetés elől és ez sikerült is neki úgy, hogy nem tudják, hová szökött meg. Most körözik.

— **(A magyarbóly-beremendi út átvétele.)** Ma reggel hét órakor vette kezdetét a magyarbóly-beremendi törvényhatósági közut átvétele. A közut hét és fél kilométer hosszú, s akként van kövezve, hogy a legnagyobb esőzések dacára is akadálytalanul frequentálható. Az út építési költségeinek mennyisége még eddig sincs véglegesen megállapítva, azonban az összes költség sem fog magasra rugni, mert az építkezéshez szükséges anyagot Schaumburg Lippe György herceg uradalma ingyen bocsájtotta a vállalkozók rendelkezésére. Az út közigazgatási bejárásán és átvételén résztvettek: Trixler Károly alispán, Koszits Kamill megyei főjegyző, Kovácsffy Kálmán kir. főmérnök, Krasznay Mihály és Stenge Ferenc főszolgabírák, Geidemann Ottó uradalmi igazgató és Kineth Ferenc uradalmi számtanácsos. A bizottságot Dömötör Alfréd kir. főmérnök, az út tervezője és az építés vezetője kalauzolta. A bizottság a közigazgatási bejárás után az utat átvettnek jelentette ki, s a holnapi naptól kezdődőleg átadta a közforgalomnak.

— **(Betörés.)** Patkós István palfai lakos éléskamrájába egyik éjjel eddig még ismeretlen tettesek betörték. Azonban, mivel nem találtak ott könnyű szerrel elemelhető nagyobb mennyiségű élelmiszert, hát elemeltek vagy husz darab üres zsákot. A betörők után folyik a nyomozás, hogy kézrekerítsék őket, mielőtt a zsákokat tele nem lopnák belevalóval.

— **(Jó fogás.)** Ma ismét jó fogást csinált Sélényi Antal rendőrbiztos. Letartóztatta Dingha Pál, magát ügynökként kiadó szélhámost, kit a budapesti büntető törvényszék már április óta köröztet csalás, sikkasztás és okirathamítás miatt. A jeles firma ennek dacára bejárta a legujabb időben Erdélyt, Bihar, Vass, Sopron, Bács és Csongrád megyéket s néhány nap előtt — vesztére — Pécsre jött, a hol most fogságban van. Itt is becsapott vagy négy embert, kisebb előlegeket szedvén fel megrendelések fejében. Árult ő varrógépet, kukorica morzsolót, képeket stb., a felvett előlegeket nyugtáztá is, de a megrendelők hiába vártak az árukra. Lehet, hogy

itt is becsapott még többeket is s azok jól teszik, ha a vizsgálat érdekében mielőbb jelentkeznek a rendőrségnél, a mely most folytatja a vizsgálatot a letartóztatott szélhámos ügyében.

— **(Gyógyszerészek nyugdíj-egyesülete.)** A gyógyszerészek nyugdíj-egyesületének megalapítására ismét indult meg mozgalom. Az egyesület megállapításának egyik főakadálya a pénzhiány. A mozgalom vezetői most az alaptőke összegyűjtése érdekében azt javasolják, hogy a gyógyszerészkar minden tagja egy napi bevételét áldozza föl a nyugdíj-alapra, a segédek fizetésüknek egy napra eső részét, a főnökök pedig gyógyszerésztáraik egy napi tiszta hasznát. Ez természetesen csak a kezdet volna, a melyet későbbi rendes, arányosan megszabott tagsági díjra változtatnának át.

— **(A szavaló.)** Rác István favágó, tegnap délután valamelyik pálinka mérőben alaposan betalált szeszelni, mi aztán annyira hatott reá, hogy a költészetnek benne lakó promaeteusi szikrája fellobbant, s Rác István a Majláth téren harsány hangon szavalta népköltészetünk legujabb termékeit. Közbe-közbe azonban kitörvén belőle a keserűség, olyan imparlamentáris és legkevésbé sem poétikus kifejezéseket használt, hogy a Majláth-téri rendőr jónak látta Rác Istvánt bezállítani a városházára.

— **(A virágnak megtiltani nem lehet . . .)** Jó mélyen benne vagyunk már a lombhullató őszben, s mégis történnek olyan idillikus dolgok, melyek sokkal jobban illenek a virágfakasztó tavasz keretébe. Tegnap is történt egy ilyen idillikus história. Fialat, alig tizenhét éves leány hagyta oda nevelő szüleinek házáat, s kiszállt, kirepült a nagy világba, a bizonytalan jövő elé, azzal, kit ő azzal a bohó gyermekszívvel jobban szeret mindenkinél. Szüle János szigetikülvárosi csizmadia, még tizenöt évvel ezelőtt fogadta örökbe a szép Annuskát, ki már akkor két éves gügyögő kis baba volt. S felnevelte, becézgette azt a pici kis lányt egészen tegnapig, amikor is a szép Annuska hazulról megszökött s azóta nem tért vissza. A gondos nevelő atya jelentést tett a dolgról a rendőrségnek, de a kis szökevény még eddig nem került meg. Olyasmit rebesgetnek, hogy a leány — ki már régebb idő óta szerelmes volt egy helybeli asztaloslegénybe — azzal szökött volna meg a városból.

— **(Hová lett az óra?)** Fuchs József lengyeli lakosnak a szobájából elveszett ezüst zsebórája láncsal együtt. A káros feljelentése szerint a szobában az óra elvesztekor nem járt más, mint Majlach Mihály, majosi tojáskereskedő s arra van a gyanu az óra eltűntetése tárgyában. Ő azonban tagadja ezt s egyelőre a további vizsgálat feladata kideríteni, hogy hová lett hát az óra?!

— **(Buza-tolvajok.)** Mohácsi Istvánné, medinai lakosnőnek a gabonás kamrájából a napokban tizenkét zsák búza eltűnt, a mi megért vagy száztíz forintot. A káros mikor észrevette a nagy lopást, bejelentette azt s a nyomozás során csakhamar megkerültek a tettesek és az ellopott búza is. A tolvajok Bodai Mihály, Szabó Lajos, Tóth István, Dul Lajos, Varga Sándor és Gombos János voltak: tehát épen hatan, kik két-két zsák búzát emel-

tek el a vállukon a kamrából. Fáradtságuk azonban hiába volt, mert a buza most visszakérül jogos tulajdonosához s mellé még meg is büntetik őket a nagytörvényben!

— **(Óvintézkedés.)** Férjemuram valamelyes muriból egy kissé későn talált hazavetődni. A feleség nem épen valami gyengéden fogadta:

— Ugyan ember, hogyan tudsz ilyen későre elmaradni?

— Csitt asszony — mondta a férj. Nem szabad haragudni. Most meg kell becsülni minden percet, nappallá kell tenni az éjszakát is, ki tudja meddig élünk?! Bécs felől mindennap többször jön a vonat és Bécsben fel lépett — a pestis.

— **(Elveszett.)** Tegnap este a belvárosban egy igen szép, remekmunkájú ezüst dohányszelence veszett el, melynek belsejébe öt név van vésvé. A szelence egyik oldalán gyufatartó is van. Az elveszett tárgy emlék lévén, kéretik a becsületes megtaláló, hogy azt illő jutalom ellenében a rendőrségnek adja át.

— **(Óvintézkedés a pestis ellen.)** A bécsi rém általános riadalmat okozott, melynek hatása alatt az egyes vármegyék és városok sietnek a szükséges óvintézkedések mielőbbi megtételével. Ma *Trixler* Károly alispán meghagyása folytán a vármegyei főorvos körrendeletben hívta fel a főszolgabírákat, hogy járási községeiket a pestis ellen a legkiterjedtebb és legszigorubb óvintézkedések megtételére utasítsák. A gyanus tünetek között megbetegedőket azonnal különítsék el, s főleg a

köztisztaságra, valamint a lakások lakható voltára a legnagyobb gondot fordítsák. A mohácsi közkegyház igazgatóságát pedig felhívták, hogy a Bécsből netán érkező, s bármely betegséggel jelentkezőket fertőtlenítsék, s a betegségük tartamára szintén elkülönítve tartsák.

— **(A forma.)** A mai világban minden a formától függ. Az ember még az arculutést is zsebrevágja, ha az mosolygó arccal, tréfából történt, míg karddal a kezében véres elégteltel kér akkor, ha — komolyan képelik fel. A forma elvéből indulhatott ki az a pécsi fűszerkereskedő is, ki az alkalmatlan utazók (magyarul »vigécek«) elegáns kiutasítására egy új módot talált fel. Történt — ugyanis — hogy tegnap valami fiumei rizskeményítő gyár főbeszédű ügynöke járt a fűszerkereskedőnél, ki jó hosszú ideig hiába tiltakozott a vigéc szószaporasága ellen, míg végre megunva a dolgot, előzékenyen mosolyogva mondá:

— Kérem uram, sziveskedjék engem becses távollétével kitüntetni!

Szól, s gyönyörködve nézte, hogy miként siet összepakkolni a »legfinomabb fiumei rizskeményítő mintákat,« az ekként elegánsan kidobott vigéc!

Pécs szab. kir. város

meteorologiai állomása jegyzetei

1898. október 27. reggeli 7 órakor.

Barometer (redukált) = 68.8 mm. (emelk.)

Hőmérsék = 7.2 °C

» maximuma : 16.3 °C

» minimuma : 10.0 °C

Párányomás : 7.4 mm.

Relatív nedvesség: 98%

Felhőzet: ☉

Szélirány s erő:

Csapadék 24 órai: nyomokban köd.

Derült, száraz.

Dr. Czira.

Művészet, irodalom.

☉ **Trapezunti hercegnő.** Néhai jó Offenbachnak ez a régi operettje került színre tegnap hosszú, hosszú idők múltán; de bár sok jó és rossz napokat éltünk át azóta, hogy nemes Kázmér herceg és udvarának itteni szereplésével megismerkedtünk, ez az idő mégsem volt elég arra, hogy az akkori színházlátogató közönség mind egy szálig kihaljon s így a mostani előtt premier számba lehessen feltálatni ennek a reprise-ét. Dacára azonban, hogy a színlapnak nagy hangja: »itt először«-je senkit föl nem ültetett, szépen telt ház jutalmazta a vállalkozást s aki megjelent, ezt nem is volt oka megbánnia, mert nemcsak Offenbachnak még mindig kedélyvidámitó játszi zenéjében volt alkalmunk gyönyörködni, hanem igazán összevágó s minden ízében sikerült előadásban is volt részünk. A siker oroszlanrésze *Örley Flórá*t illeti meg ebben, ki Rafael herceg szerepében úgy hatalmasan csengő hangjával, mint kifogástalan, diszkrét játékával osztatlan elismerést vívott ki magának, a mi-ben hűségesen osztóztak vele *Szekula Sárka* (Jeanette) és *Lipcsei Józsa* (Regina.) Legnagyobb hatást az *Örley Flóra* és *Szekula Sárka* által énekelt második felvonásbeli szerelmi ketős idézte elő, úgy hogy a kedvelt művésznők a szünni nem akaró tapsvihartól alig voltak képesek a jelenetet folytatni. Kitűnő kedvében volt *Andorffy* is Cabrioló komédiás főnők szerepében s a közönség folytonos jóízű kacagással honorálta mókáit, melyek mint a sze-

repnek teljesen megfelelők, semmit sem vontak le a hatásból az által, hogy jórészt rögtönzöttek voltak. Mellette még *Hunyady* (Kázmér herceg), *Perényi* (Tremolini), *Bérci Gyula* (Sparadraf) és *Bodroghy* (Paula) működtek közre teljes sikerrel a jókedvre hangolásban s nagy része volt a pompás összejáték sikerében a karok precíz és kifogástalan közreműködésének is. Ilyen előadások nagyban hozzá fognak járulni ahhoz, hogy a közönségnek éledező színházlátogatási kedve ne lohadjon. Nem kíván ez lehetetlenségeket, csak gondos, összevágó előadásokat, a mit a mostani társulattal produkálni nem boszorkányság.

○ **Rózsa és Ninácska** *Daudet* Alphonse-nak legbájosabb regénye, mely a házasság nagy problémáját francia regényirótól szinte meglepően új világításban tünteti fel. Egy szegény apának, egy kiváló írónak a martíromságát írja le, a ki szerelemből nősült, de egy gonoszszívű teremtést vett el, aki csak hiúságból ment nőül a hirneves írőhöz. Házassága tizenhét éven át mindvégig gyötrelmes volt, s noha már mindkét leányuk felserdült, el kellett válnia a feleségetől, ha nem akarta, hogy házas életének kellemetlenségei az örületbe kergessék. Hogy azonban leányai híreinek a válóper ne árthasson, gyermekei anyjának tanácsára helegezett abba, hogy ő szolgálatot a válásra. Így is történt, s a gyermekek az anyánál maradtak, a ki ismét férjhez ment, s hogy az első férjét kinozza, gyermekeit elidegeníti tőle. Ennek a két gyermek-leánynak, *Rózsának* és *Ninácskának* a szeretete mint változik át közönynyé, majd aljas haszonléssé, ellenszenvvé, gyűlöletté, s mennyit szen-

ved e miatt az apai szív, — ezt írja meg *Daudet* azzal a magasabb művészettel, mely még a borongós hangulatu történetbe is bizonyos jóleső üdeséget tud önteni. S a regény két kis hősnőjének szeretetét és anyjuknak szívtelen intrikus s szinte hihetetlen gonoszságát *Daudet* oly ügyes színezéssel tudja előadni, hogy regénye bármily szörnyű dolgokat és kegyetlen igazságokat foglal is magában: mindvégig nagyon kellemes olvasmány. A »Rózsa és Ninácska« a *Légrády* testvérek kiadásában megjelenő *Legjobb Könyvek* sorozatának legújabb kötete s csinosan vászonba kötve 50 krért megrendelhető a *Légrády* Testvérek könyvkiadó hivatalában, (Budapest V. ker. Várca-körút 78.) valamint minden könyvkereskedésben is.

Közgazdaság.

□ **Állatbeviteli tilalom.** Az osztrák belügyminiszter folyó hó 28-án kezdődő érvénnyel Magyarország több vármegyéjéből, köztük Baranya, Somogy és Tolna vármegyéből is, eltiltotta a sertésvész miatt a sertéseknek Ausztriába való bevitelét.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése október hó 27-én. (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) A Ház mai ülésén *Szilágyi* Dezső elnök bejelentette, hogy Szeged az önálló vámterület mellett kérvényt nyújtott be a képviselőházhoz.

A bejelentést éljenzés fogadta. *Polónyi* Géza a kérvényt felolvastatni kéri.

Szilágyi Dezső elnök, mivel a kérelem a házszabályokba ütközik, a kérvény felolvasását megtagadja.

Okolicsányi László beszélt ezután az indemnitás-javaslat ellen.

Barabás Béla szólt utána rendkívüli nagy hatással, felsorolva a Bánffy-kormány bűneit. Éles gúnnyal szólt a többségről, mely a »*Fatinica*« *Mungója* szerint úgy sir, nevet, táncol, a hogy gazdája parancsolja.

— *Mungo!* *mungo!* kiáltott erre a baloldal a jobb oldal felé.

Barabás elkeseredve említi, hogy Bánffy az osztrák császár érdekeit szolgálja szemben a nemzet érdekeivel.

Szilágyi Dezső a szónokot ezért megint.

Barabás folytatja: A történelem bizonyítja, hogy a Habsburg dinasztia mindig el-lensége volt a magyarnak.

Szilágyi elnök újból figyelmezteti. A történelemre szabad hivatkozni; de a formát minden képviselő eltalálja, ha akarja.

Barabás Béla: Hangsúlyoztam, hogy volt. Jelenben jó király gondoskodik rólunk. Ha ez alatt se vivhatjuk ki önállóságunkat, annak csak Bánffy az oka. Jelszavunk: most, vagy soha!

Indítványt ad be, mely szerint ha Gajary Géza vagy Örley indítványa elfogadtatnék, vegyék le a napirendről az indemnitást és tárgyalják a városok és községek kártalanítását a fogyasztási adókért.

Percekig tartó taps követte e beszédet.

Bartha Miklós ezután gyönyörű beszédben fejtette ki, hogy micsoda önállóság az, mely a lemondást is önállóságnak nevezi. Az osztrák és a magyar gyűlölik egymást. Ha

ágba,
zal a
iden-
adia,
be a
yögő
azt a
is a
nem
ett a
vény
bes-
idő
osle-
vá-

Jó-
szett
felje-
ekor
ajosi
a el-
ezt s
iteni,

Ist-
mrá-
tűnt,
áros
tette
erül-
ajok
Dul
tak;
mel-

sem érdekek, sem érzelmekek nem közösek, akkor mire való a közösség Ausztria és Magyarország között?

— A nyers erőkből elősködő kormány érdekéből, szól a szónok, nem áldozom fel hazám jövőjét.

Indítványozza, hogy az indemnity tárgyalása december tizenötöze tüzessék ki.

A szónokot hosszasan éljeneztek és gratuláltak sikeréhez.

Elnök: Az indítvány ki fog nyomtatni. A legközelebbi ülés holnap lesz.

TÁVIRATOK

— **Pestis Bécsben.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) *Pecha* ápolónő állapota változatlan.

— **Rosszkedv a mungók között.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Az ellenzéki pártok obstrukciós harca az országgyűlésen nagy kedvvel folyik tovább. A kormánypárt mind levertőbb s láthatólag kedvét veszti.

Lapunk budapesti levelezője megkérdezett egy előkező kormánypárti képviselőt, hogy mit szándékozik tenni a kormánypárt vigasztalan helyzetében?

— Tudjuk is mi! Felelt a képviselő elkéseredetten. *Teljes miniszteri abszolútismus van.* Nem közölnek velünk semmit s mi nem tudunk semmit.

A kormánypártiak most abban bízokodnak, hogy a Kossuth-párt ma délutáni értekezletén viszály fog kiútni a béke és a háboru emberei között. Reménységüket azonban lehűtötte az, hogy ma a Házban megjelent *Justh* Gyula, kit a függetlenségiek lelkesen fogadtak.

— **Ki lesz az új francia miniszterelnök?** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A párisi reggeli lapok *Ribot*-t és *Dupuy*-t emlegetik, mint miniszterelnököt.

— **Jár számkiüzötten...** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A mai nap egyik epizódja volt, hogy a Ház folyosóján megjelent *Lepsényi* Miklós, ki ismert elveretési afférja óta nem mert a képviselőházba menni; de most azt hitte, hogy becsempészheti magát. Ámde póruljárt, mert a mint meglátták, saját pártfelei megrohanták:

— Minek jössz most ide? Talán Bánffy küldött, hogy az ellenzékét összevesztesd? Azonnal távozzál a Házból!

Ilyen fogadtatás után *Lepsényi* mit tehetett mást, mint hogy távozott, megnyúlt orral és keserű arccal, nem juthatván be a paradicsomba.

— **Dreyfuss és a revízió.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A párisi „*Matin*“ írja, hogy *Dreyfuss* tudomással bír a póre revíziója érdekében megindult mozgalomról. *Dreyfuss* teljesen egészséges.

— **Szajkosár Spanyolországban.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Valenziában *Blasko* képviselőt, mivel bejelentés nélkül indított lapot, le tartóztatták és elzárták.

Budapesti börze.

— Reich Jenő és Társa távirati jelentése. —
Bpest, okt. 27.

A budapesti gabona-börze árai ma a következők:

Buza, őszre: 9.62; későbbi szállítás: 9.73.
Tengeri, májusra: 4.69. — *Rozs*, márciusra: 8.22. —
Zab, őszre: 5.94.

Az értéktőlzárdán az árak a következők: *Osztrák hitelrészvény*: 352.00. — *Magyar hitelrészvény*: 379.00 — *Államvasut*: 348.00.

KIR. TÁBLAI ÉRTESETŐ.

1898. évi október hó 24-én s köv. napjain elintéztett ügyek.

(Rövidítések magyarázata: **hh.** = helyben hagyva, **mv.** = megváltoztatva, **rmv.** = részben megváltoztatva, **fo.** = feloldva, **rend.** = rendkívényileg vissza, **ms.** = megsemmisítve, **rms.** = részben megsemmisítve, **vu.** = visszautasítva, **hna.** = hely nem adatott.)

I. Polgári tanács.

Előadó: *Pilch Antal.*

- V. 2042. Kalsán György s t. — Kalsán Rókus s t. ing. tjog. — hh.
2044. özv. Dallos Józsefné — Dallos József ing. birt. — hh.
2217. Koch Péter s t. — Nagy-Nyárad község kártal. — hh.
2546. Turony község határbeli tagosítás. — hh.

Előadó: *Tóthossy Béla.*

- V. 2182. Andics Sára — Dávid István házass. felb. — mv.
2200. Horvát Mihály — Bener Mária házass. felb. — mv.
2233. Berec Sarolta — Hegedüs Károly házasság felb. — hh.
2254. Nickl Margit — Novotny Mihály házass. felb. — hh.
2345. Semelroth Máté — Piller Matild házass. felb. — hh.

Előadó: *Kaufmann Nándor.*

- V. 2122. Hirschmann A. cég — Friedauer Vorschusz verein 5750 frt. — hh.
2199. Krenusz Magdolna s t. — kk. Krenusz János s t. öröks. — hh.
2592. Samek S. — Patzák József s fia csőd ügy. — mv.
2600. Steiner Ilona — Gerő Antal csőd ügy. — rmv.
III. 2590. Tóth Illés és Péter — Fülöp András végr. — mv.
2593. Schunk Sebestyén — Schunk Krisztina s t. végreh. — mv.

II. Polgári tanács.

Előadó: *Rökk Gyula.*

- V. 1968. Dr. Duk József — Schwarc János 897 frt 98 kr. — hh.
1998. Dályok község — Ujlaki Géza jogviszony megállap. — hh.
2046. Deáky Rozália — Deáky Sándor s n. 593 frt. — hh.
2047. Balogh Mihályné s t. — Balogh Imre s t. öröks. — hh.
2067. Somogyi István s t. — Edelényi Erzsébet zjog törl. — hh.
2107. Kovács Buli János — Kovács Buli Mihály s t. 600 frt. — rend.

Előadó: *Graff Károly.*

- III. 2163. néh. Kollay Rókus hagy. ing. örökösei tjog. átírás. — hh.
2201. Dr. Scheffer Sándor — Vadász Imréné zjog. törlés. — rend.
2272. Várpalotai takptár — Baranyamegyei közs. és körjegyzői nyugdíjalap zjog törl. — mv.
2302. Mohácsi takptár — Antalovits Jakab zjog bek. — hh.
2332. Somogyi János — Jankó Ignác zjog. előj. — mv.
2389. Pécsi takptár — Hohmann János s n. végr. — hh.
2392. Szivér István — Istokovits Anral s t. végr. — rend.
2445. Kovács Péter — Széni Antal végr. — rend.
2477. Dürkopp s t. bécsi cég — Obetkó Gyula végr. — hh.

Előadó: *Zsabokrszky Ferenc.*

- III. 2426. Mazsics Lujza — Boskovits József végr. — hh.
2427. Pollanec Antal s t. — Mazsics Lujza végr. mszünt. — fo.

2433. Magyar jelzálog hitelbank s t. — Szenitzey Ödön végr. — rend.
2474. Magyar jelzálog hitelbank s t. — Szenitzey Ödön végr. — csat.
2605. Kohn Miksa — Markolyevits János s t. végr. — mv.
2635. Dr. Noszlopy Gáspár — Pfeifer Zsigmond végreh. — mv.

Előadó: *Holics Gyula.*

- V. 2142. Vidovics Flórián — özv. Zserdin Mátyásné birt. per. — hh.
2184. Dr. Freund Ignácné — Paskusz Ignácné s t. 541 frt 39 kr. — rmv.
2196. Tóth Erzse — Gerencsér István s n. birt. per. — hh.
2261. özv. Spolarics Györgyné — Györkő János s n. birt. per. — hh.
2331. Hirschel Ede — Csáktornya község 86175 frt 60 kr. — hh.
III. 2134. Ács József — Világos György 3 frt 80 kr. — mv.
2186. Szivér István — Sesics István végr. — mv.
2308. Szakács Katalin — Loncsarics Melkó végr. — mv.

Büntető tanács.

Előadó: *Böcz Alajos.*

- III. 2577. özv. Ledő Mártonné rágalm. — hh.
2579. Feldheffer József s t. » — rend.
2591. Vellák Vendel lopás. — hh.
2595. Molnár Mari » — hh.
2599. Schneider Fülöp rágalm. — rmv.
2626. Kuróci Ferenc s t. sikk. — fo.
2629. Dömötörfy Ferenc » — ms.
2630. Hermes József s t. lopás; — hh.
2652. Csallós Márton s t. » — hh.
2653. Brunn Imre sikk. — mv.
2661. Rédei Mihály s t. lopás. — rms., rhh.
2667. Kecskés György » — mv.
2681. Weil Károly s t. rágalm. — mv.
2684. Prancics József közcs. ell. kih. — hh.
2698. Misics Károly lopás. — hh.
2702. Szöllösi Antal s t. » — ms.
2723. Vági Istvánné » — hh.
2728. Hetesi Imre s t. » — hh.
2785. Petermann Henrik » — hh.
2787. Glaner Jakab hat. ell. kih. — rend.
2788. Dobrovsky Andor közcs. ell. kih. — mv.
2791. Hodos János közegészs. ell. kih. — fo.

Előadó: *Cziglányi Béla.*

- V. 2553. Horváth István közokir. ham. — hh.
2588. Simon István m. okir. ham. — mv.
2872. Haberényi Pál család, okir. ham. — rend.
III. 2637. Hranyc József lopás. — hh.
2703. Csondor Mihály sikk. — rmv.
2727. Apáthy József s t. » — hh.
2884. Schmidt Ádám suly. t. sért. — fo.

Előadó: *Angyal Pál.*

- V. 2523. Császár János s t. hat. ell. erősz. — hh.
2539. Varga Mihály lopás. — hh.
2560. Desgyek János » — hh.
2608. Paplovics Miklós s t. halált ok. suly. t. sért. — hh.
2633. Gál János lopás. — rmv.
2665. Zadravec István közokir. ham. — rmv.
2643. ifj. Fata Ferenc nyilv. rágalm. — rend.
III. 2551. Tóth Károly (Gerencsér) lopás. — hh.
2592. Balog József s t. » — hh.
2654. Kelemen János » — mv.
2668. Rajna György becs. sért. stb. — hh.

Előadó: *Nábráczky Lajos.*

- V. 3533. özv. Süle Istvánné s t. sikk. — rmv.
2540. Tóth János s t. suly. t. sért. — hh.
2570. Varga Jánosné gond. ok. emberölés. — hh.
2604. Lövey János zsarolás, becs. sért. — ms.
2743. Vörös Mihály s t. közokir. ham. — hh.
2972. Göllöncsér János m. okir. ham. — hh.
3018. Pappert Ferenc hiv. sikk. — rmv.
III. 2593. özv. Gyulai Ferencné rágalm. és becs. sért. — hh.

Előadó: *Varga Nagy István.*

- V. 2554. Vaskó Mihályné m. okir. ham. — mv.
2603. Lázár István s t. suly. t. sért. stb. — rmv.
2632. Tóth János lopás. — hh.
2741. Kunics Ferenc » — hh.
III. 2631. Horváth Márton s t. szem. szab. sért. — ms.
2662. Pill János s t. becs. és m. lak sért. stb. — fo.

Elintézésre kitűzött ügyek.

Bejelentések 1898. évi október hó 31. s a köv. napokra.

I. Polgári tanács.

Előadó: *Pilch Antal.*

- III. 2334. Pécssett elhalt Koch Józsefné hagy. ügye.
2532. Barcsón elhalt Grünbaum Zakariás hagyatéki ügye.
2625. Néhai Dulánszky Nándor hagy. ügye.
2636. Schusster Henrik — Gyórfy János végr.

2642. Pécselt elhalt Göncz Istvánné hagy. ügye.
2675. Duna-Földváron elhalt Kis Ádámné » »
2676. » » Uics Apollonia hagy. ügye.
2688. Hédráhelyen elhalt Varga István hagy. ügye.
2692. Nagy-Kanizsán elhalt Csók Dömötörné hagy. ügye.

Előadó: *Tóthossy Béla.*

- V. 1817. Matancsi Éva s t. — Bosnyák András s t. öröks.
1877. Peti József — özv. Peti Istvánné 1000 frt.
2230. Varga József — Kacsi Mária házass. felb.
2490. Fehérvári Sándor — Neuman Teréz házass. felb.
III. 2540. ifj. Antal Gyula — Dr. Antal Gyula végr.
2626. Csécs János — Austerlitz Mátyás »

Előadó: *Kaufmann Nándor.*

- V. 2214. Guttmann és Wertheimer — Weisz Sámuel végr. hatályt.
2535. Neuwirth Simon s n. — Neuwirth Lajos 2200 frt.
2250. Politzer Armin — gróf Wrba Rudolf 3000 forint.
2257. Geringer Lajos — Neuwirth Lajos 1500 frt.
2258. Neuwirth Jakab — » » 1300 frt.
2259. Litzmann Ignác — Lichtenstern Jakab és fia végr. zjog. törl.
III. 2665. Spitzer testvérek — Goldstein Ignác bizt. végréh.

II. Polgári tanács.

Előadó: *Röck Gyula*

- V. 2085. Kis János — Kis István s t. törv. oszt. rész.
2086. Deáki Sándor — Tóth Pál s n. zjog. törl.
2169. Balázs József — Balázs Rozália törv. oszt. rész.
2179. D. szentgyörgyi fogyasztási szövetkezet — Hajpál László s t. felhiv.
2180. Ollós Lajos s n. — Ollós Józsefné s t. ing. birt.

Előadó: *Graff Károly.*

- III. 2393. Eisner József s t. — Neth Katalin s t. tjog.
2400. Dr. Tamás János — Mikulin Gergely zjog. előjegyz.
2401. Dr. Kemény Fülöp — Fischl Sándor zjog. bekeb.
2407. ifj. Friedrich Károly s n. — Friedrich Károly s n. tjog.
2429. Ninics Katalin — Csirics Mária s t. ellen mond.
2454. Umráth s t. — Babári István s t. zjog. bek.
2453. Schön Fáni — Weisz József végr.
2513. Spitzer Mór — ifj. Breuer Zsigmond végr.
2524. Gyenis József — Somogyvárc Ivó »
2551. Kucsbár Adám s n. — Krizsován István végr.
2574. Weisz Miksa és fia — Stern László »
2576. Róth János s n. — Siklós nagy község s t. végr.

Előadó: *Zsabokszky Ferenc.*

- V. 2594. Csanagcsics Zsifkó s t. — Abrison Vinkó s t. zárlat.
III. 2422. Fischer Sándor — Hollósi Mihály végr.
2428. Bosnyák Lázó s t. — Pabula Glisó s t. végr.
2539. özv. Herzog Ignácné és fia — Brányi Mihály s t. végr.
2584. Panics Pálné s t. — Balázs Pál s n. végr.
2634. Curgói ev. ref. főgymnázium pénztára — Andorka Gyula örök-ei végr.
2638. Mühl Henrik — Neun Henrik s n. végr.
2668. özv. Matolcsi Sándorné s t. — ifj. Magyaróci József s n. végr.
2669. Klantz János s t. — Nagy Sándorné végr.
2678. Reinhardt János — Singer Jakab végr.
2687. Mautner József — özv. Pollák Klára végr.

Előadó: *Holics Gyula.*

- V. 2262. Kucsancsanin Tomó s n. — Miskovics Ciró s t. tjog és zjog.
2263. Fromon András — Bali Mihályné ing. birt.
2288. Buchberger Fülöp — gróf Festetich Jenő 1775 frt és 1563 frt 50 kr.
2341. Tóth Ferenc — Tóth Ferenc András s t. öröks.
III. 2330. Szabó Jánosné — Szabó János 350 frt.
2356. Sovány Juli — Sovány Rózi zárlat.
2395. Gerényi Györgyné — Mufics Antal s n. végr.
2414. Balázs János — Vizmathy Gizella 42 frt.

Büntető tanács.

Előadó: *Bocz Alajos.*

- V. 2740. Beke József s t. k. testi sértés.
2776. Geiger Géza lopás.
2777. Sárenpek Mária s t. becs. sért.
2782. Tóth János s t. lopás.
2807. Horváth Jánosné lopás.
2873. Varga Jánosné becs. sért.
2874. Modi Mihály hat. ell. erősz.
2985. Fedor Miklós k. t. sért.
2937. Safarics György suly. t. sért.
2942. Fischef Jakabné becs. sért.
III. 2792. Pichler Ádám közcs. ell. kih.
2820. ifj. Kondor Mihály lopás.
2821. Kardos Józsefné s t. rágalm.

2835. Kis Vilma s t. becs. sért. stb.
2841. Porkoláb József s n. jogt. elsaját.
2847. Weininger Ferencé »
2863. Gáspár István közcsend ell. kih.
2877. Schwarc Szilárd s t. tul. ell. kih.

Előadó: *Cziglányi Béla.*

- V. 2943. Fein Lipót s t. suly. t. sért.
2971. Bata Péterné szánd. emb. ölés.
3076. Bence János suly. t. sért.
3084. Gács István s t. hamis tan.
III. 2881. Fabics Márton suly. t. sért.
2883. Pál József »
3055. Csima Ferenc s t. szerencse játék.

Előadó: *Angyal Pál.*

- V. 2689. Visi Imre m. határjel hamisítás.
2699. Mautner Ignác becs. sért.
2742. Tancos Vendelné rágalm.
2778. dr. Ronai Miksa hat. ell. erősz.
III. 2685. Illés Jánosné anyakönyvi kih.
2686. Gergely Sándorné s t. lopás.
2690. Csutorás József és n. rágalm. és becs. sért.
2697. Feil Ferencé »
2701. Izsák Béné »
2729. Berényi János s t. » és becs. sért.
2739. Kresztics Vászó »
2750. Göröncsér János »
2751. Badakos Imre »
2752. Szilágyi Ferenc » és becs. sért.
2753. Borbás András » és közcs. ell. kih.

Előadó: *Nábráczky Lajos.*

- V. 2624. Kis Gere Péter s t. család.
2641. Sobon Józsefné rágalm.
2666. Tiszai György magánlak sért.
2735. Jung Mihály gond. ok. emb. ölés.
2757. Steinbach József hat. ell. erősz.
3119. Halmay István hiv. sikk.
III. 2800. Kovács Sándorné s t. lopás.
2810. Fejes Ádám suly. t. sért.
2811. Szóke István s t. »
2812. Boják József »
2885. Ivó Károly »

Előadó: *Varga Nagy István.*

- V. 2780. Androsch Remus rágalm. és becs. sért.
2816. Szűcs Ferenc lopás.
2831. Kristof István s t. lopás.
2910. Hauer Lajos s n. hamis vad.
III. 2704. Belovári István s t. suly. t. sért.
2747. Tlizar László lopás.
2748. László István sikk.
2749. Mlinarits Ferenc »

Laptulajdonos Felelősszerkesztő
SZAUTTEL GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések.

1481. sz. *Berkesd község elöljáróságától.*

I. 1898.

Korcsmaház bérbeadása.

Berkesd község alulírott elöljárósága ezennel közhirre teszi, hogy a község tulajdonát képező

Korcsmaház

a hozzátartozó melléképületekkel együtt, három egymásután következő évre, azaz: 1899. évi január hó 1-től 1901. évi december hó 31-ig terjedő időre **Berkesd község házában 1898. évi november hó 1-én délután 2 órakor** megtartandó nyilvános árverésen haszonbérbe fog adatni.

Az árverési feltételek a berkesdi körjegyzői irodában megtekinthetők.

Berkesden, 1898. évi október hó 26-án.

Repka József, Tarr József,
körjegyző. bíró.

3 tuczat 5 forintért

valódi francia

Gummi vagy halhólyagot

a legfinomabb minőségben szállít a »Nagybani-gummi-áru raktár« IX. ker., Üllői-ut 21. szám. Szétküldés titoktartás mellett utánvétellel, nem tetsző áruért a pénz visszaadatik.

Csak még november 1-ig.

Üzletem teljes felhagyása miatt, rak-táramban dusan felhalmozott, **diszesen kiállított és jó minőségű**

bútoraimat

minden elfogadható áron eladom.

Különösen nagy választék, **ebédlő és hálószobák** berendezésére, **fényezett szekrények, ágyak stb.** a legjutányosabb ártért.

Kérem az igen tisztelt bútor vásárlókat, hogy mielőtt szükségleteiket beszerznék, bútoraim szoliditása és olcsóságáról meggyőződést szerezni sziveskedjenek.

Teljes tisztelettel

Miszury József

bútor-asztalos

Pécselt, Kossuth Lajos-utca 17 sz.

5129. sz.

tlkv. 1898.

Árverési hirdetmény.

A dárdai kir. járásbíró, mint telek-könyvi hatóság közhirre teszi, hogy Bihari Benő ügyvéd dárdai lakos végrehajthatónak, Popovics Zsifkóné szül. Banác Mladen baáni lakos végrehajtást szenvedett ellen 4 frt 60 kr tőke és jár. iránti végrehajtási ügyében az árverést a dárdai kir. járásbíró területén lévő Baán községben a 157. sz. a. tjkvben felvett 164. hrsz. 104. házsz. ingatlanra 282 frt kik. árban, + 2228. hrsz. 1 frt 37 krajcár váltással terhelt ingatlanra 35 frt kik. árban, + 2321. hrsz. ingatlan (2 frt 76 kr szőlőváltással terhelt) 35 frt kik. árban, + 2498. hrsz. 384 frt szőlőváltással terhelt ingatlanra 2200 frt kik. árban és 2501. hrsz. ingatlanra 18 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1898. évi november hó 16-ik napján d. e. 10 órakor Baán községben, a jegyzői irodában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni. tognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 28 frt 20 krajcár, 3 forint 50 krajcár, 3 forint 50 krajcár, 1 forint 80 krajcárt készpénzben, vagy az 1881. 60. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. hó 1-én 3333. sz. a. kelt I. M. rendelet 8. §-ában kijelölt óvadék-képes értékpapirban a kiküldött kezéhez betenni, vagy az 1881. 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Dárdán, a kir. járásbíró mint tlkvi hatóság. 1898. évi július hó 8 án.

Székács

kir. aljárásbíró.